

ΛΑΜΠΡΗ ΠΡΕΜΙΕΡΑ ΜΕ ΧΑΝΑ ΣΙΓΚΟΥΛΑ ΣΤΟΝ ΒΟΛΟ

Λόντρα, Παρίσι, Νιου Γιορκ, Βουδαπέστη, Βιέννη, μπρος στην Αθήνα καμιά σας δεν βγαίνει...

Ψώνια και άλλα

Το 'λεγε το μεταπολεμικό τραγουδάκι, αλλά ποιος το ακούει την σημερινή μέρα; Λες κι έχουμε μείνει ακόμη στη λογική του πουλόβερ «Σέτλαντ» από το «Μαρκς εντ Σπένσερ» της Όξφορντ στριτ... Κάποιος δεν το 'χουν μάθει πως καλά ψώνια κάνει και στην Αθήνα και σπεύδουν στο Λονδίνο για κανένα συνολάκι (πίστας). Όπως ο «σταρ» της πίστας Αντώνης Ρέμος, ο οποίος εθεάθη να ψωνίζει στον εμπορικότερο δρόμο του Λονδίνου.

★ Φαίνεται κάτι έφαγνε ο άνθρωπος για να σταθεί επαξίως δίπλα στα (τρυπητά συνήθως) συνολάκια της Καίτης Γαρμπή και στα (δερμάτινα συνήθως) του Λάμπη Λιθιεράτου, στο φετινό σχήμα του «Διογένης Παλλάς», στη Λεωφόρο Συγγρού. Τώρα, αν μαζί τους θα είναι τελικά και η Δέσποινα Βανδή (όχι πως αφήνει τον Γιάννη Πάριο), δεν έχω ακούσει και κάτι τόσο σίγουρο.

Δέσποινα Βανδή

Μιούζικαλ και των γονέων

Πίσω στο Λονδίνο, όπου ο Ρέμος ήταν απλώς η... παρωνυχίδα. Διότι τα όμματα ασυγχώρητου φίλου επιτόπισαν στους δρόμους της βρετανικής πρωτεύουσας και άλλους δύο του ελληνικού καλλιτεχνικού στερεώματος. Πρώτα, τον Θανάση Ευθυμιάδη, που στο μιούζικαλ

«Μπλαντ Μπράδερς» (με Κώστα Σπυρόπουλο και Βλάση Μπονάτσο) θα παίξει ο άνθρωπος, ε, πήγε να δει τη λονδρέζικη παράσταση (και ολίγα περισσότερα) και πήρε το ανθρώπινο πόδι τον εντόπισε σε βρετανικό έδαφος ήταν η σοκολατένια καλλονή που τον συνόδευε.

★ Τελευταία παρουσία, η Αλέξια, η οποία επίσης έσπευσε να ενημερωθεί μουσικώς και μιούζικαλ-ικώς στο Λονδίνο (Μήπως ετοιμάζεται κι εκείνη για μιούζικαλ;). Το αστείο της υπόθεσης; Αυτό τον καιρό στη βρετανική πρωτεύουσα το μιούζικαλ που σπάει τα ταμεία είναι εκείνο υπό τον τίτλο «Shopping and fucking» (Ψώνια και... σεξ, δηλαδή)!

Εκ-«λάμψεις»

Ετσι όπως πάμε, θεθαίως, με τα μιούζικαλ και στην Αθήνα... Λονδίνο θα γίνουμε. Καλά, δεν υπερβάλλω. Απλώς θυμίζω πως έχουμε το «Αντίο κορίτσι μου», με τον Γιώργο Κιμούλη και τον «Βιολιστή στη στέγη» με τον Γρηγόρη Βαλτινό και θα μας προκύψει το περίφημο «Γκριζ» και το «Μπλαντ Μπράδερς» (και ποιος ξέρει τι άλλο).

Στους «Μπλαντ Μπράδερς» του θεάτρου Μπροντγουάι, πάντως, όπου τα πρόσωπα όσο να 'ναι πάνε κι έρχονται, έμαθα πως η αποχώρηση της Μάρθας Βούρτση, λόγω κόπωσης - λένε - από τον «Βιολιστή», δεν τους άφησε «ορφανούς». Για το ρόλο της φτωχής μάνας φαίνεται πως έχουν καταλήξει στην Μελίνα Μποτέλλη (που ως γνωστόν τραγουδά θαυμάσια), ενώ για την πλούσια μάνα (που θα έκανε η Βούρτση) είχαν σκεφτεί δύο...

Μελίνα Μποτέλλη

Τζένης: την Τζένη Ρουσσέα και την (σοπράνο) Τζένη Δριβάλα. Πού κλίνει τώρα η πλάστιγγα; Στην... «Λάμψη» του Νίκου Φώσκολου παρακαλώ. Διότι επικρατέστερη θεωρείται η σατανική Σάντρα, του κύκλου της οικογενείας Δράκου, Λουκία Παπαδάκη.

Τραγουδάτε στο μπάνιο σας, Σάντρα;

Ο ασυγχώρητος

Μπράβο, Λιλί Μαρλέν

Θεατρίνα! Πρώτη γραμμής! Κυρίαρχη του σανιδιού και κυρίαρχη του «παιχνιδιού»! Η Κυρία Χάνα Σιγκούλα. Κατέκτησε προχτές το βράδυ τους Βολιώτες και όσους έσπευσαν στον Βόλο για να δουν εκ του σύνεγγυς και επί σκηνής, για πρώτη φορά στην Ελλάδα, την Πολωνέζα που ταυτίστηκε με την άνθηση του νέου γερμανικού κινηματογράφου, έγινε ένα με τον Ράινερ Βέρνερ Φασμίντερ, έγινε «σταρ», και που, τώρα, στο «γύρισμα» των πενήντα της χρόνων, όταν, κάπως, «άφησε» τον κινηματογράφο και ο κινηματογράφος την «άφησε», στράφηκε και σε άλλες μορφές έκφρασης.

Ομολογώ ότι έφτασα στον Βόλο πολύ «κουμπωμένος». «Καπρίτσια» μιας σταρ, μήπως; Η «ανάγκη ύπαρξης» μιας ηθοποιού που έπαψε να είναι περιζήτητη; Το ερώτημα θα έπαιρνε απάντηση το βράδυ. Με τη Χάνα Σιγκούλα μέσα στο «σενάριο» στα αγγλικά και μέσα στα γαλλικά. Και μετά ένα φιλικό «διάδρομο» που τον σχεδίασαν τρεις προβολείς και εκείνη, ξεκινώντας από το βάθος της σκηνής, να τον διασχίζει αργά ως το προσκήνιο. Κάθε άλλο παρά ψηλή, «χοντροκόκαλη», μακριά μαύρη τουαλέτα με σχισίματα ως πάνω από το γόνατο, τα χέρια γυμνά από τους ώμους, στους καρπούς μαύρα, διάφανα γαντάκια με στρας και χωρίς «δάχτυλα», τα μαλλιά σφιχτά τραηγμένα πίσω σε κότσο, πόδια γυμνά, «γυμνή» από κοσμήματα - μόνο δυο μαργαριταρένια σκουλαρικακία στα αυτιά της.

Γυμνή και η σκηνή. Το πιάνο, ο πιανίστας κι εκείνη λουσμένη σε φώτα άσπρα και ιώδη και κόκκινα, σε μια παράσταση - διότι περί παράστασης σφιχτά δεμένης αν και χωρίς σκηνοθέτη, επρόκειτο - λιτή, που ο τίτλος της τα έλεγε όλα: «Τέτοιο ήταν το όνειρο». Στίχοι του Ζαν Κλοντ Καριέρ και του Φασμίντερ, του Χάντκε και του Χάινερ Μίλερ, του Μποντλέρ και του Τόμας Μπέρνχαρντ ως και το παλιό ποίημα του Ρισπέν για την ξεριζωμένη καρδιά της μάνας που μιλούσε, ποίημα που κάποτε μας το έλεγαν ως παραμύθι οι μανάδες και οι γιαγιάδες μας, ιστορίες από το σινεμά και τη ζωή, για τον έρωτα και τον χρόνο,

Μια ντίβα της σκηνής, η Χάνα Σιγκούλα, αποθεώθηκε στην πρεμιέρα του «Μήνα Μουσικού Θεάτρου» στον Βόλο

αγγλικά και γαλλικά, γερμανικά και ισπανικά - όλα με άψογη άρθρωση - οι μουσικές του Σενιά στην παράδοση του γαλλικού σανσόν - θα ενθουσιαζόταν ο Γιάννης Διακογιάννης - με περάσματα-κλεισίματα του ματιού σε συνθέτες κλασικούς ως τον Γκέρσουιν και τα «Παιδιά του Πειραιά» του Χατζιδάκι - και μη φανταστείτε τίποτα το γραφικό... - ένα πρόγραμμα έξυπνα συγκροτημένο και η Χάνα Σιγκούλα να γίνεται παιδάκι και κοπελίτσα χαριτωμένη και γυναίκα ώριμη, να γίνεται αθώα και «πονηρεμένη», σέξι και δυναμική, αστεία - έως και γέλιο έβγαζε - και συγκινητική και σπαρακτική και να σε συνεπαίρνει, δένοντας μια απρόσμενα φρέσκια, ωραία και σωστή φωνή, ευρείας «γκάμας» με μια θαυμάσια κίνηση και με μια σπάνια θεατρικότητα.

Το χειροκρότημα - που δεν έλειψε στα ενδιάμεσα - όταν εκείνη έκλεισε την παράσταση τραγουδώντας «Που φωνάζει ότι αγάπησε να ανασηθώσει» έγινε πεταγμένο και μετά, το πολυαναμενόμενο «ανκόρ»: «Λιλί Μαρλέν». Με εκείνη τη βαθιά κέντρο-ευρωπαϊκή αισθαντικότητα και με μία λεπτή ειρωνεία, που κάπου έκανε το τραγούδι εμβατήριο, σχολιάζοντάς το και ανατρέποντάς το. Και μετά ορμαγμός από «μπράβο», επευφημίες, σφυρίγματα και άλλο ένα «ανκόρ», το τελευταίο, που έλεγε «Τώρα φύγετε, η παράσταση τελείωσε, οι πόρτες έχουν ανοίξει, αφήστε τον μυστικό μου κήπο».

Ήταν εκεί ο δήμαρχος του Βόλου Δημήτρης Πιτσιώρης, ο βουλευτής Μαγνησίας Θανάσης Νάκος, ο καθηγητής Παντελής Λαζαρίδης, ο διευθυντής του ΔΗΠΕΘΕ Βόλου Θέμης Μουμουλίδης, οι Δήμητρα Γάλανη - «κορυφαία» στις επευφημίες - Τάνια Τσανακλίδου, Νικηφόρος Νανέρης, Χρήστος Στέργιουλο, Δημήτρης Οικονόμου, Βαρβάρα Μαυρομάτη, Δημήτρης Βερνίκος, Μιχάλης Μήτρας, Στέλιος Κρασσανάκης και άλλοι πολλοί, που τους υποδέχονταν οι διευθυντές του Κέντρου Μουσικού Θεάτρου Λυδία Κονιόρδου και Δημήτρης Μαραγκόπουλος.

Γιώργος Δ. Σαρηγιάννης

Νέα Κυψέλη - Νέα Ορλεάνη με τζαζ και... Λουκιανό

Νέα Κυψέλη, Νέα «Ν Ορλεάνη» εις το βουνό ψηλά εκεί, στον Λυκαβηττό δηλαδή. Οικοδοσπότης, για μια φορά ακόμα φέτος το καλοκαίρι, ο Λουκιανός Κηλαηδόνης μαζί με την δημοφιλή στους γνώστες της τζαζ Preservation Band. Ποια η σχέση τώρα θα πείτε της Νέας Κυψέλης με τη Νέα Ορλεάνη;

Όσοι παρακολούθησαν την προχθεσινή και (χθεσινή) συναυλία σίγουρα χώνεψαν καλά το γεγονός: οι αποστάσεις υπάρχουν μόνο στους χάρτες. Όχι στη μουσική.

Μια συναυλία-παράσταση σε ένα σκηνικό που από την μια

Η στιγμή του χειροκροτήματος για τον Λουκιανό και την ορχήστρα από τη Νέα Ορλεάνη

θύμιζε το εσωτερικό του Preservation Hall (παράδοσιακό jazz club της Νέας Ορλεάνης) και από την άλλη παρέπεμπε σε ελληνικό καφενείο, όπου δύο «θαμώνες» έπαιζαν τάβλι από την αρχή της παράστασης. Ο βασικός συνδετικός κρίκος, όμως ήταν η ίδια η μουσική. Ο Λουκιανός με την συνοδεία της μπάντας σε γνωστά του τραγούδια παιγμένα με τον ιδιαίτερο τρόπο μιας τζαζ μπάντας.

Είχε ενδιαφέρον το «παιχνίδι» αυτό και χειροκροτήθηκε δεόντως από τους θεατές, που αν και όχι όσοι αναμένονταν φρόντισαν να γεμίσουν με την θέρμη τους τα κενά των κερκίδων.